

HET URNENVELD OP DE DRIES TE SINT-LENAARTS

In 1861, en volgens sommigen opnieuw in 1896, werden op de *Dries*, een aantal urnen ontdekt. Als lokalisatie wordt niet alleen de toponiem genoemd doch ook het gegeven *vlak bij de kerk* en het kadastraal perceel : Sie D, nr. 113a. (Fig. 8). Dit greep plaats bij voorbereidende werken voor boomplantingen. Nadat de arbeiders reeds verscheidene urnen hadden bovengehaald en er blijkbaar geen raad mee wisten, gingen ze de pastoor inlichten en om raad vragen. De pastoor, misschien in de waan dat het voor de opstanding der doden nog te vroeg was, gaf hen de raad de potten te laten waar ze waren en eventuele nieuwe vondsten iets dieper onder te graven. De reeds gevonden urnen werden echter samen in een kuil buiten het kerkhof opnieuw begraven. A. de Loë, van deze vondsten op de hoogte gebracht, heeft later vergeefs geprobeerd deze kuil terug te vinden. Tot daar wat over dit „urnenveld” geweten was ¹.

Een tijdje geleden echter werd ons door de heer Fr. Ooms, schoolhoofd en lid van de Oudheidkundige Kring van Brecht, een boekje ter inzage gegeven, samengesteld door E.H. Ph. Wabbes, pastoor te Sint-Lenaarts in het begin van deze eeuw. Het draagt als titel : *Een en ander over mijn parochie*, Antwerpen, 1924.

Tot onze verwondering lazen wij op blz. 43 het volgende :

„Als brandgraafplaats (nécropoles) worden hier verschillende plaatsen vermoed. Lijkurnes werden gevonden... en ook omtrent 1861 en 1896 op den „Driesch” nabij de kerk. Ik zelf heb er twee ontdekt in mijn tuin, waarvan een zeer goed is bewaard, zoals men op bijgaande teekening zien kan. Zij is in donker grijze potaarde, met ingegriffelde versiering onder de kraag. Zij meet : 18 ct. hoog, opening 25 ct., bodem 8 ct., grootste breedte 19 ct. De andere urn is gansch gescheurd. Beiden bevatten nog de verbrande assche welke ik zorgvuldig in de best bewaarde urne verzamelde...”.

Indien men dan weet dat het voornoemde perceel nr. 113 a niet zomaar vlak bij de kerk gelegen is, doch vlak vóór de pastorie, dan is de vondst van E.H. Ph. Wabbes niet meer zo verwonderlijk (Fig. 1-2). Te noteren is nog dat de landerijen ten Z.O. van de baan naar Rijkevorsel en van de pastorie nog bekend staan onder de benaming *Pothoek*. Of deze toponiem rechtstreeks in verband staat met het voorgaande is moeilijk te zeggen.

¹ E. VAN OVERLOOP-A. DE LOË, Explor. dans la prov. d'Anvers, *Bull. Soc. Anthr. Brux.* 17, 1898-1899 (1898), 157-158. — A. DE LOË, Sondages à Saint-Léonard (prov. d'Anvers) et examen au lieu-dit Vagevuer, *Rapp. fouilles exécutées Soc. Arch. Brux. exercice 1898, Annuaire Soc. r. Arch. Brux.* 10, 1899, 25-26. — L. STROOBANT, La Taxandrie préhistorique, *Taxandria* 2, 1904-1905, 207.

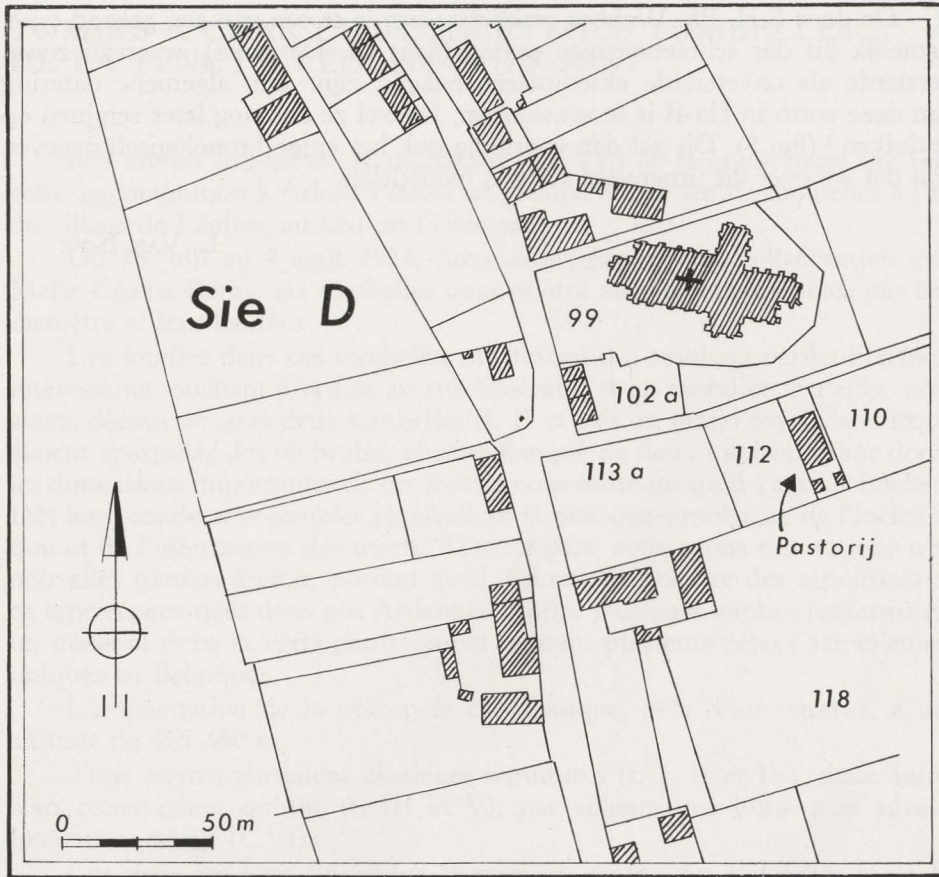
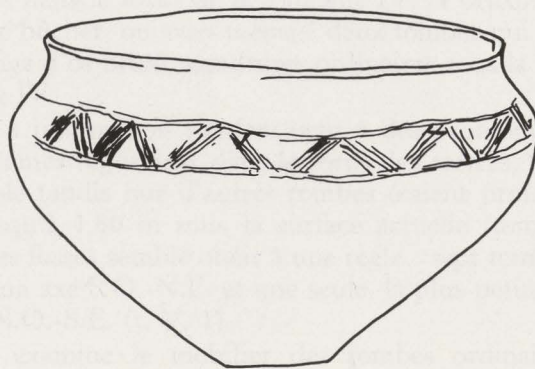

Fig. 8. — Uittreksel uit het kadastraal plan (naar P. C. Popp).

naar Ph. WABBES

Fig. 9. — De urn uit de tuin van de pastorijs.

De door E.H. Ph. Wabbes geschetste urn is er een van een gekend type, namelijk dit der schotelvormige potten (naar M. Desittere), waarvan zowel versierde als onversierde exemplaren bekend zijn. Een algemene datering van deze vorm in Ha-B is te aanvaarden, hoewel ze ook nog later schijnen op te duiken¹ (fig. 9). Dit zal dan voorlopig ook het enige kronologisch gegeven zijn dat we over dit urnenveld kunnen mededelen.

L. VAN IMPE

¹ M. DESITTERE, *Urnenveldenkultuur...*, *Diss. Arch. Gand.* XI, Brugge, 1968, I, 36-37, 70.